

POSTANOWIENIE

27 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 27 listopada 2024 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa P.S. i E.S.
przeciwko Bank spółce akcyjnej w W.
o zapłatę, ewentualnie o ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Bank spółki akcyjnej w Warszawie
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie
z 19 października 2023 r., V ACa 865/23,

1. umarza postępowanie kasacyjne;

2. zasądza od pozwanego Bank spółki akcyjnej w W. na rzecz powodów P.S. i E.S. kwotę 2 717 (dwa tysiące siedemset siedemnaście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego z odsetkami, w wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas po upływie tygodnia od dnia doręczenia pozwanemu odpisu niniejszego orzeczenia do dnia zapłaty;

3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot całości lub części uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie.

UZASADNIENIE

Pozwany Bank spółka akcyjna w W. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 19 października 2023 r., sygn. akt V ACa 865/23 wydanego w sprawie o zapłatę, ewentualnie o ustalenie.

W piśmie z 6 sierpnia 2024 r. pełnomocnik skarżącego zawarł oświadczenie o cofnięciu wniesionej skargi kasacyjnej oraz wniósł o umorzenie postępowania na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 398²¹ k.p.c. Jednocześnie wniósł o zwrot opłaty od skargi kasacyjnej w całości lub w odpowiedniej części stosownie do okoliczności, według norm przepisanych, w szczególności art. 79 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych na wskazany rachunek bankowy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecnictwie Sądu Najwyższego zgodnie przyjmuje się, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli; dokonanie tej czynności powoduje konieczność umorzenia postępowania (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97, z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V CSK 444/12). Wobec oświadczenia pozwanego o cofnięciu skargi kasacyjnej Sąd Najwyższy umorzył zatem postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c.

O kosztach postępowania kasacyjnego wywołanych wniesieniem skargi orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 1¹, 3 i 4 w zw. z art. 99 k.p.c., art. 391 § 1 i 398²¹ k.p.c. oraz przepisów § 2 pkt 6 w zw. z § 10 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2023 r., poz. 1935), uwzględniając złożony skutecznie przez powodów wniosek o zasądzenie tych kosztów (w odpowiedzi na skargę kasacyjną oraz w piśmie z 23 sierpnia 2024 r.). Zasądzone koszty obejmują również opłatę skarbową uiszczoną od udzielonego pełnomocnictwa procesowego przez powodów w postępowaniu kasacyjnym, jednak bez uwzględnienia opłaty uiszczonej w związku z udzieleniem przez pełnomocnika procesowego powodów upoważnienia substytucyjnego. W przypadku cofnięcia skargi kasacyjnej stroną inicjującą postępowanie przed Sądem Najwyższym należy uznać za stronę przegrywającą sprawę.

Natomiast w przedmiocie przekazania Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie do rozpoznania wniosku pozwanego o zwrot całości lub części opłaty od skargi kasacyjnej, uwzględniając załączony do akt sprawy dowód uiszczenia opłaty od skargi na rachunek tego Sądu z Oddziału Finansowego (k.550), orzeczono na podstawie art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ oraz art. 80a w zw. z art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a) ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. 2024 r., poz. 959). Do rozpoznania tego wniosku właściwy jest sąd, który pobrał daną opłatę.

A.G.

r.g.